

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμενα ἀρχὴν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΝΟΡΡΗΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ελλάδα 12 ὀρ. καὶ γιὰ τοὺς ὄχι ἀπὸ Ἑλλάδας 15 ὀρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονον κάθε παλιού τυπόμενου τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀνάστα γιὰ τὴν κάθε φορὰ.

Ἀθήναι, 17 Ἰουνίου 1885

Ἄριθ. 140+138+97

Ὅταν

ὁ Θεὸς ἐπλασε τὸν κόσμον ἐπλασε καὶ τὸν διάβολον, ἡ δὲ ἱστορία λέει πῶς τὸν παράδεισον τὸν χάρισε μόνον στὸν ἄνθρωπον, τί διάβολον λοιπὸν ἤθελε ὁ διάβολος μέσα στὸν παράδεισον χωρὶς τὴν ἀδεία τοῦ Θεοῦ;

Μεταμορφώθηκε, λέει εἰς φεῖδι καὶ μπῆκε λαθραίως ἤγουν ἱεροκυφίως. Καὶ σ' αὐτὸ φταίει πάλι ὁ Θεὸς γιὰτί ποιὸς τοῦ εἶπε νὰ κάνῃ ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων καὶ νὰ τὰ βάνῃ ὅλα στὸν παράδεισον ἀνάκατα;

Ἡ ἀφεντιά του, ἡ ὁποία ὅμως ἀφεντιά του ἄμα ποῦ εἶδε τὸ λάθος τὸν ἀμέσως ἐσπευσε καὶ ἔβγανε ζῶα τε καὶ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν παράδεισον καὶ ἔβανε καὶ τὸν Λαπαθιώτη καὶ φύλαγε μὲ σπαθὶ ξεγυμνωμένο τὴν πόρτα μὲ τὴ σκουριασμένη του δηλαδὴ σακαράκα, ἡ ὁποία ὅμως τότε, ἐλέω Τρικουπῆ ἦταν ἀστράφτουσα.

Τώρα λοιπὸν ἔτσι καὶ ὁ Λαὸς ἐφτείασε τὸ τορινὸ ὑπουργεῖον ποῦ μποροῦμε νὰ τὸ ποῦμε λαϊκὸ καὶ τὸ χάρισε στὸν Δεληγιάννη, τί διάβολον λοιπὸν θέλουν τόσοι διαβόλοι μέσα στὸν παράδεισον τῆς βουλῆς, χωρὶς τὴν ἀδεία του, τόσοι δηλαδὴ καλπονοθευμένοι βουλευταί;

Μπῆκαν, λέει λαθραίως ἤγουν καλπονοθευτικῶς. Καὶ σ' αὐτὸ φταίει πάλι ὁ Λαὸς ποῦ τοὺς ψήρισε καὶ ἔμπασε στὴ βουλὴ ζῶα τε καὶ ἄνθρωπους ἀνάκατα κάλπιδες καὶ μὴ κάλπιδες.

Τώρα ὅμως ἡ ἀφεντιά του, ὁκυρίαρχος Λαὸς ἔβγανε καὶ βάζει ἀπὸ τὸν παράδεισον τῆς βουλῆς καλπονοθευμένους καὶ ἀκαλπονοθευτοὺς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του καὶ ἔβανε στὴ μπόρτα τὸν Δεληγιάννη μὲ τοὺς ἑκατὸ πενήντα ψήφους του καὶ φυλάῃ νὰ μὴ τύχῃ καὶ ξαναμπῆ κανένας πάλι διάβολος μέσα ἤγουν μὴ λαοπρόβλητος βουλευτής.

Ἄρχισε ὅμως τὸ σκυλολόγιον ἀπὸ τώρα καὶ φωνάζει, ἀδίκῃ ἀδίκῃ. Ἀλλὰ ὁ Δεληγιάννης, φαίνεται, πῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἀκούει κοράκων λόγια, ὡς ποῦ νὰ φτάσῃ πάλι ἡ ἐποχὴ νὰ τοῦ φᾶν τὰ κοράκια τὰ μάτια, ἀλλὰ ὡς τότε ἔχει ὁ Θεός, γιὰτί μπορεῖ νὰ φοφήσῃ κανένας ἀρχικόρακας καὶ ἔτσι ἤσυχάσωμε ὅλοι βγάζοντες ἀναμεταξὺ μας τὰ μάτια μας.

Ἄπο

τὸν καιρὸ ποῦ ἐγινε τὸ νέο ὑπουργεῖον ὡς τὰ τώρα ζῶν νὰ μὴν ἔχῃ ἔπαψε καὶ διώρισε μονάχα ὡς 5 χιλιάδες καὶ τρακόσους ὑπαλλήλους.

Μπορεῖ τινὰς νὰ πῆ πῶς καὶ στοὺς ὑπαλλήλους, τώρα ἔπεσε φυλλαξήρα, καὶ ἀπορίας ἀξίον εἶναι πῶς δὲν μᾶς ἔβανε σπύροκα τὰ ἄλλα κράτη.

Καὶ ἔπειτα θέλουν νὰ ποῦν πῶς ὁ βασιλέας δουλειὰ δὲν ἔχει, νὰ λοιπὸν ποῦ τώρα βρῖκε δουλειὰ βάζοντας χιλιάδες ὑπογραφαίς, καὶ ἐπειδὴ εἶναι κοπιαστικὴ καὶ αὐτὴ ἡ ἐργασία δὲν θὰ ἦναι ἀσχημὸν νὰ τῆς τυπώσῃ καὶ ἀπὸ κάτω νὰ πιστοποιῆ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς του.

Τὰ

πεισματοδέστερα ζῶα φαίνεται νὰ ἦναι ἡ γαλατάδες, τοὺς χύνει τοὺς ξεχύνει τὸ γάλα τὸ νοθευμένο ἢ ἀστρονομία, αὐτοὶ τῆ δουλειὰ τους, ὡς ποῦ κατάντησαν καὶ βάζουν καὶ μυαλὰ ἀναλυτὰ μέσα γιὰ νὰ φαίνεται παχὺ τὸ γάλα, ἐκτὸς τοῦ ἀλευρι τῆς κόλας καὶ χίλια δύο ἄλλα.

Γιὰ νὰ περιοριστοῦν μὲ τὸ χύσιμο μόνον δὲν θὰ βάνουν γνῶσι πρέπει καὶ πρόστιμον καὶ κατώγα, ἀλλοίως θὰ μᾶς πιᾶσῃ ὄλους διάρροια κόψιμον λυσαντήρια καὶ ξεκοίλιασμα.

Ἡ

χθεσινὰ βροχὴ ξεπάστρεψε πολλὰς λέραις τῆς Ἀθῆνας καὶ ἀποδείχτηκε πῶς μόνον ἀπὸ μία τέτοια μεγάλη πολιτικὴ βροχὴ ἔχομε καὶ μῆς ἀνάγκη, ἀπὸ ἓνα πολιτικὸ ἀνεμοστρόβιλον γιὰ νὰ ξεκαθαριστῇ ὁ βρωμερὸς πολιτικὸς μας οὐρανός.

Ἡ κατακαυμένη Νέα ἀγορὰ ἔφαγε τὴν πρώτη μπατάγια τοῦ φοβεροῦ ἀνεμοστρόβιλου, ὅπου ἐγιναν τὰ μανάβικα σκορπιδοχορτο καὶ ἐπληρώθηκε ὁ οὐρανός ἀπὸ τέντες καὶ πατερὰ καὶ ἡ γῆ ἀπὸ κάθε εἶδος μανάβικου.

Μεγάλῃ καταστροφῇ ἔφερε εἰς κάθε εἶδους κεραμμύδια, τσάμια καὶ παράθυρα, καὶ κατρακύλησε καὶ ἓνα χωροφύλακα, ὡς νὰ ἤθελε νὰ μᾶς δείξῃ πῶς οὔτε ὁ οὐρανός πλεῖν δὲν ὑποφέρει αὐτὸ τὸ σῶμα ὅπως κατάντησε καὶ θέλει νὰ τὸ ξεκαθαρίσῃ μὲ θεομανίαν.

Ἐρήμαξε τὸν ἐλαιῶνα καὶ πολλὰ ἀμπέλια, εἰς τρόπον ὥστε ὅλη ἡ φουρτούνα ἐκεῖνη τοῦ οὐρανοῦ νὰ ξεσπάσῃ στὸ κεφάλι μας πάλι μὲ τὸ χάλασμα τῶν κρασῶν, γιὰ τὴν κοντὰ στὰ βλαφθέντα ἀμπέλια βρῆκαν πρόφασιν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι καὶ λὲν πῶς κ' αὐτοὶ καταστραφῆκαν.

Τέλος πάντων δὲν πᾶμε καθόλου καλὰ φέτος καὶ ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ τὴν σταφίδα, γιὰ τὴν πλὴν χαθήκαμε ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς ἀνθεθνικῆς τράπεζας, ὅπως ἦ' αστε καὶ ἀπὸ τὴν χαμένον.

Τίποτα, ἂν δὲν βγάνωμε τὸν Μακράκη νὰ μᾶς κἀνῃ μὴ μεγάλη λειτανία, οὐκ ἔστι οὐδεμία ἐλπίς σωτηρίας.

Κύριοι

διανομεῖς τοῦ ταχυδρομείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως σεῖς οἱ Ἕλληνες, πολὺ ἀσχημα κάνετε, ὡς καθὼς θέλουν νὰ ποῦν ἂν γυρεύεται γιὰ κάθε γράμμα καὶ ἕνα γρόσι γιὰ τὸ ποδοκόπι σας καὶ ἂν σουφρένετε καὶ τῆς ἐφημερίδες καὶ τῆς πούλατε στὰ μπακάλικα καὶ ταβερνία ἀπὸ 20 παράδες, καθὼς καὶ τὸν Παλιόθρονο.

Αὐτὰ βέβαια εἶναι ψέμματα, ἀλλὰ καλὰ θὰ ἦναι νὰ μὴ τὸ μάθῃ ὁ γάλλος διευθυντὴς σας καὶ σὰς δώσῃ τὰ παπούτσια στὸ χέρι, ἀντὶς γιὰ τὸ γρόσι ποῦ θέλετε νὰ πέρνατε στὸ χέρι γιὰ τὸ κάθε γράμμα. Αὐτὰ ἐπὶ τὸ παρὸν ἀλαφρὰ ἀλαφρὰ γιὰ νὰ μὴ σὰς πάρουν χαμπάρι.

Μίλα τους καὶ σὺ κύρ διευθυντὴ τοῦ γαλλικοῦ ταχυδρομείου. Ὁ διάβολε. Μὰ παντοῦ κλεψά.

Κύρ

δῆμαρχε τοῦ Τύρναβου οἱ συμπολίτες σου παραπονοῦνται ἐναντίον σου, ὅτι δὲν ἀνοίγεις τὰ στραβά σου νὰ διορθώσῃς ἐκεῖνο τὸ πηγάδι ποῦ ἦναι καταμεσὶς στὸ δρόμο καὶ ἀπέναντι στὸ στρατῶνα, ποῦ σκόρπισαν καὶ σάπισαν τὰ ξύλα του καὶ θὰ πέσῃ κἀνένα παιδί μέσα ἢ καὶ σὺ ὁ ἴδιος.

Ἄφου ἀπὸ αὐτὸ τὸ πηγάδι προμηθεύεται τόσος κόσμος νερὸ μὲ τοὺς κουβάδες καὶ τὸ ἀνακατώνουν καὶ τὸ κάνουν τσορβά,

(9)

ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

Ο ΝΙΑΝΙΑΡΔΑΚΙΑΣ.

— Κύριε Κρητικέ, εἶπε ὁ Νιανιαρδάκιος, σκονομένο, ἄσε ποῦ πρῶτο δὲν σε γνωρίζω, ἀλλὰ καὶ ἐπειτα πρέπει νὰ γνωρίζῃς πῶς εἰς βρισκεσαι μέσα στὸ σπῆτι μου, ὅπου δὲν συγχωρᾶται ὁ κάθε ἕνας νὰ φοβερίζῃ τὸν ἄλλο, διότι τὸ σπῆτι τοῦ κάθε ἐνός εἶναι ἄσυλο ὡς καθὼς λέει ὁ νόμος.

— Τὶ νόμο ρέ, ἐμεῖς στὴν Κρήτη ὅταν πολεμοῦμε μπαίνομε στὰ σπῆτια τοῦ κάθε ἐνός ἀνεξέταστα καὶ κάνομε κοινάκια, καὶ ἐδῶ πέρα ποῦ εἶναι ἐλευθερία θὰ μοῦ πῆς σὺ ἐμένα περὶ διὰ νόμων.

— Καὶ πάλι σοῦ λέω, κύριε Κρητικέ, ὅτι ἐγὼ δὲν εἰμαι ἄνθρωπος τῆς ἀθαιρεσίας, ἐγὼ εἰμαι δάσκαλος καὶ κυττάζω τὰ μαθήματά μου, καυγατζῆς ἄνθρωπος δὲν εἰμαι καὶ οὔτε καὶ τὸ παλιόκρη καὶ οὔτε πειράζω κἀνέναν.

— Λές ψέμματα. Πρῶτον πρῶτον πειράζεις ἐμένα καὶ μὲ πειράζεις ἀπάνω στὸ ἱερό μου, ἀπάνω στὴ καρδιά μου, αἶ, ἐδῶ δὲ μοῦ ἀγκυζῆς τὸ μαχαίρι, μέσα στὰ σωθικά μου, μέσα στὰ φυλλακάρδια μου, μέσα στὰ σπλάγχνα μου, μέσα στὴ ψυχὴ μου, νὰ ἐδῶ πᾶ.

Καὶ εἰδεῖς τὴ κοιλιά μου.

— Ἄκουσε νὰ σοῦ πῶ πατριώτη, ἐγὼ κἀνέναν φονιαῆς καὶ κακούργος δὲν εἰμαι ὥστε νὰ κάνω ὅλα αὐτὰ ποῦ μοῦ λές. Ἐγὼ εἰμαι ἄρρωστος ἄνθρωπος, ἐγὼ εἰμαι φτωχὸς ἄνθρωπος, ἄνθρωπος τέλος πάντων ποῦ δὲν θέλω ὡς καθὼς εἶπα νὰ πει-

χάθηκε σὺ νὰ τὸ διορθώσῃς νὰ τοῦ βάνῃς μὴ τρούμπα νὰ σε συγχωροῦν οἱ ἄνθρωποι τὸν πατέρα σου ποῦ ἀνάθεμα στὰ πατρογονικά σου τεμπελχανὰ τοῦ διαβόλου καὶ σὺ ποῦ κατάντησες χειρότερα καὶ ἀπὸ τὸν δικό μας.

Οἱ

Λεριώτες ἀπὸ τὴ Λέρω ἔχουν καὶ αὐτοὶ παράπονα ἐναντίον τοῦ ἀγρίου δεσποτῆ των, γιὰ τὴν τοὺς βρίζει μέσα στὴν ἐκκλησία καὶ θέλει νὰ τοὺς κἀνῃ ὅλους Μακρακιστὰς ὅπως ἦναι καὶ αὐτὸς βέρος, καὶ ὅτι δηλαδὴ μπορεῖ γιὰ λίγα γρόσια νὰ προδώσῃ καὶ τὸν ἑαυτὸ του.

Αὐταῖς ἢ κατηγορίαις εἶναι λίγο πολὺ χοντραῖς καὶ δὲν ταῖς παραδεχόμεστε γιὰ τὸ ὅτι σπότης εἶναι πολὺ καλὸς ἀφοῦ μάλιστα ἔχει καὶ γένεια, εἰς τρόπον ὥστε μπορεῖ τινὰς χωρὶς νὰ φταίσῃ νὰ τὸν ὀνομάσῃ καὶ τραγογένη.

Μὰ ποῦ μᾶς ξεφτυρώσατε καὶ σεῖς ἀπὸ τὴ Λέρω, λέρες τοῦ διαβόλου. Κακομοίριδε; θὰ σὰς ἀναθεματίσῃ ὅλους ζωντανούς καὶ πεθαμένους μαζὺ καὶ τὸν ἑαυτὸ του πρῶτον. Γένοιτο.

Ο

δικαστικὸς κλητῆρας Δρακόπουλος ἔχασε τὸ σκυλάκι του ἄσπρο τὸ ὄλο καὶ τὸ ἕνα αὐτί του καφέ καὶ ὅποιος τὸ βρῆκε ἄς τοῦ τὸ πᾶν εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ Ν. Οἰκονόμου, ἢ ἂν βαριέται ἄς τὸ παραδώσῃ στὸν μπόγια καὶ θελεῖ τοῦ χρωστᾶ εὐγνωμοσύνη.

Καὶ.

ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ μπόγια ἐγὼ βρισκω ἄδικα τὰ παράπονα τῆς Ν. Ἐφημερίδας, ὅτι τάχα ὁ μπόγιας ὅταν πιάνῃ τὰ σκυλιά μὲ τὴν τσιπίδα τὰ ξεκοιλιάζει κιδόλας ἢ τὰ σπάζει τὰ κόκαλα, διότι αὐτὸ τὸ προτέρημα τὸ ἔχει ἡ τσιπίδα, ἂν τὰ πιάσῃ μαλακὰ ξεφεύγουν, ἂν τὰ σπῆξῃ λίγο τὰ κακάρουν, τὸ μόνο λοιπὸν μέσο γιὰ νὰ πάψουν τὰ παράπονα, εἶναι νὰ τὰ κυνηγοῦν μὲ τὴν ἀπόχα, μέσα στὴν ὁποία μπορῆ νὰ χωρίσουν

ράζω κἀνέναν ἄνθρωπο, καὶ ἀφησέ με ἄνθρωπε ἡσυχο στὴν ἡσυχία μου.

— Πῶς; Καὶ ἀφοῦ μοῦ χίλασε τὴν ἡσυχία θέλεις καὶ περμιμένεις ἀπὸ μένα νὰ μὴ σοῦ χαλάσω τὴν ἡσυχία; Ἐδῶ πᾶ, θὰ αἰματοκυλιστοῦμε, ἂν δὲν βγάνης χέρι ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ κορίτσι τοῦ παπᾶ ποῦ θὰ παντρευτῆς σήμερα. Εἶπα σου δὲ πῶς ἦρθα μὲ ἀπόφασιν νὰ θύσω τὴν ψυχὴ μου ἐδῶ δὲ μέσα. Λέγε θὰ τὸ πάρῃς ἢ δὲν θὰ τὸ πάρῃς; Καὶ ἐχάϊδευε τὸ λάζο του.

Ὁ δάσκαλος ἔκανε τὸν σταυρὸ του, κούνησε τὸ κεφάλι του, σταύρωσε τὰ χέρια του, καὶ εἶπε:

— Ἄφου, ἀδερφέ μου, ἦρθες νὰ μὲ δολοφονήσῃς σκότωσέ με νὰ σωθῶ ἀπὸ τὰ βράσανα τοῦ κόσμου καὶ μάλιστα σήμερα ποῦ μὲ πάψαν.

— Μωρὲ σοῦ μιλοῦ γιὰ τὸ κορίτσι διαλὸ τσαποθαμένους σου καὶ σὺ μοῦ κουβεντιάζεις γιὰ τὴν πάψιν σου, δὲν πᾶν μακάρι καὶ νὰ σε κρεμάσουν, ἐγὼ θέλω νὰ μοῦ ὁμολογήσῃς πῶς ἀποσέρνεσαι ἀπὸ τὸ στεφάνι τῆς Νινίτσας μου, καὶ ἢ ὄχι. Τὰ πολλὰ λόγια, ἐμεῖς οἱ Κρητικοὶ τὰ δίνουμε καὶ πᾶνε καλά τους. Καὶ ἄκου νὰ σοῦ πῶ. Ἐγὼ τὴ Νινίτσο τὴν ἀγαπῶ ἐδῶθες καὶ ἀπὸ τόσο δὲ κοριτσάκι ποῦ τὸ ἔβλεπα καὶ ἐβγαίνει καὶ ἔπερνε ἀπὸ τὸ πηγάδι νερὸ μὲ τὸ σταμνάκι τῆς καὶ τῆς τὸ ἀνέσερνα ἐγὼ. Ἐκεῖθες ἔλαβα μὴ συμπάθεια ἀπάνω τῆς καὶ περιεμένα μῆρα τὴ μῆρα νὰ ἔρθῃ νὰ ἀνθίσῃ, νὰ μεγαλώσῃ, νὰ φουντώσῃ καὶ νὰ τὸ καρπώσω ἐγὼ. Τὸ λοιπὸν τώρα ἔργεσαι νὰ μοῦ πάρῃς τὸν καρπὸ μου ἀπάνω στὴ ὀρίμασί του. Ἐγὼ ὅμως εἰμαι δραγάτης τοῦ καρποῦ μου, καὶ ὅποιος μοῦ τὸν ἀγκυζῇ, ἐπὰ δὲ θὰ περάσῃ.

Καὶ εὐγανε τὸ λάζο του καὶ τὸν κάρφωσε ἀπάνω στὸ τραπέζι καὶ δάγκωσε καὶ τὸ μαντύλι του καὶ τὸσχισε. Ἐστρίψε τὸ μoustάκι του καὶ ἔτριξε τὰ δόντια του ποῦ νόμιζε τινὰς

καὶ μερικοὶ λυσασμένοι σκύλοι τῆς βουλῆς ποῦ δὲν παύουν ὀλημερῆς γαυγίζοντας.

Ο

βουλευτῆς τῆς Πάλλης Σπυριδῶν Τυπάλδος Φορέστης Μηχαῖλ προτείνει μὲ ἕνα τυπωμένο ὑπόμνημά του στὸν Δεληγιάννη, τὴν κατάρτησι τοῦ φόρου τοῦ καπνοῦ, καὶ τοῦ τσιγαροχάρτου γιὰ τὴν τιποτα κέρδη δὲν φέρουν καὶ μόνο τὰ λαθρεμπορία αὐξάνουν, καὶ κοντὰ σ' αὐτὰ νὰ μὴ καταδιόκωνται καὶ φυλακίζονται τοῦ δημοσίου οἱ ὀφειλέται ἀλλὰ νὰ τοὺς δίνεται προθεσμία. Καλὰ εἶναι ὅλα αὐτὰ ἀλλὰ ἐπειδή τῆς καὶ ἐγράφηκαν κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἔχουν ἀνάγκη περισσότερῆς μελέτης ὡς ποῦ νὰ περάσουν ἢ κάψες. Ἐτσι μᾶς γράφουν ἀπὸ τὸ Ληζοῦρι νὰ τοῦ ποῦμε.

Ἄπο

τὸ Λαύριο μᾶς γράφουν νὰ γράψωμε γιὰ τὸν πρύτανι τοῦ τρανοῦ πλυντήριου μὲ τὸ ψηλὸ ἀνάστημα νὰ τὸ κοντίνῃ λίγο καὶ νὰ κυττάξῃ τὴ δουλειὰ του καὶ νὰ μὴ ἦναι φαντασμένος καὶ κᾶτι ἄλλαις ἔραις μάραις κουκουάρης ποῦ ἀνδιάζω κ' ἐγὼ ποῦ τῆς γράφω. Σπουδαῖο κ' αὐτό.

Ἄπο

τὴ Ζάκυνθο μᾶς γράφουν πῶς ὁ Καρατζᾶς δὲν ἔδωσε κἀνένα ἄγαλμα εἰς τὸν Πυλιώτη καὶ ὁ Πυλιώτης στὸν Λάτα καὶ ὁ Λάτα στὸ Παλάτι καὶ ὅτι τάχα εἶναι ψεύτης, καὶ ἔβανε μάλιστα τὸν Πυλιώτη καὶ 15 χιλιάδες δραχμαῖς στὸ σακοῦλι καὶ χίλια δὲ ἔλλα. Πολὺ καλὰ φαγοθήτε καὶ ξεφορτώνεστέ μας καὶ ἂν ἔχετε νταραβέρια ξεκαθαρίστετα μοναχοῖ σας γιὰ τὴν φαίνομαι πῶς καὶ οἱ δύο Πυλιώτης καὶ Καρατζᾶς πῶς εἶστε κατεργαροῖ. Νὰ μὴ μᾶς ξαναγράψετε πλέον ζήλοισουν.

Ὁλο.

τὸ τέταρτο τμήμα τοῦ ἀγίου Φίλιππα δὲν ἔχει σταλιά νερὸ

πῶς θὰ τὰ σπάσῃ, γούρλωσε τὰ μάτια του καὶ τάκανε δύο φοραὶς παρὰ ὅσο ἦταν, ἔκανε δύο τρία βήματα δάγκωσε ἔπειτα τὸν μεγάλο δάχτυλό του, ποῦ νόμιζες πῶς τὸν ἔφαγε καὶ σταθεῖς ἀπέναντι στὸ δισκαλο τοῦ εἶπε:

— Οὐλοὺς θὰ σὰς φάω πλιό. Ἐτσι δὲ θὰ σὰς στρίψω τὰ ἄντερα.

— Βρὲ ἀδερφέ μου, ἐγὼ ἂν πρόκειται νὰ χάσω τὴ ζωὴ μου, σοῦ χαρίζω καὶ τὴν παπαδοπούλα καὶ πάρε την καὶ χαῖρέ την καὶ ἔχε με παρατημένο. Ἐγὼ δὲν εἰμαι ἀκόμα γιὰ παντρεῖα, ἐγὼ δὲν εἰμαι σὲ κατὰστασι νὰ πάρω ἀπάνω μου βάρυτα γυναικῆς, ὁ πατέρας τῆς ὁ παπᾶς ὅμως θέλει καὶ καλὰ νὰ μὲ στεφάνωσῃ, πᾶνε βρὲς τὸν παπᾶ καὶ κάνε καλὰ. Ἐγὼ παρατοῦμε.

— Μοῦ δίνεις μωρὲ τὸ λόγο σου πῶς θὰ πῆς στὸν παπᾶ πῶς δὲν τὴν θέλεις, πῶς μετάνοιωσες, πῶς ἔμαθες πῶς τάχει μετὰμένα φτειασμένα καὶ δὲν ἀνακατεύεσαι;

— Τὰ λέω.

— Ἄκου ὅμως δάσκαλε, ἂν καὶ σοῦ χαρίζω τὴ ζωὴ τώρα, ζῆρε ὅμως καλὰ πῶς ἂν τοιμήσῃς τώρα ποῦ ἐτοιμάζονται τὰ στεφανώματα καὶ ξεπορτίσῃς εἶνε τὰ σωθικά σου φαγωμένα, μ' ἐκεῖνη δὲ πᾶ τὴ μαχαίρα. Φεύγω καὶ σ' ἔχω καρποῦλι ὄζω ἀπὸ τὸ σπῆτι τῆς. Ἐμεῖς τῆς. Μπάμ κάτω. Γεῖά σου.

Καὶ πῆρε τὴ μαχαίρα του καὶ τὸ φέσι του καὶ βγῆκε τρίζοντας τὰ δόντια του καὶ ἀγριοκυττάζοντας τὸν δάσκαλο, ὁ ὅποιος ἄμα ποῦ ἔμεινε μόνος δὲν ἔχε πλέον ἀνάκαρα νὰ πάρῃ τὰ πόδια του, μ' ὅλα ταῦτα, ἔστρωσε τὸ χαλασμένο κρεβάτι του καὶ ξαπλώθηκε σὰν ἀπελιτισμένος ἀπάνω καὶ συλλογιζότανε καὶ σκούπιζε τὸν ἰδρωτὰ ποῦ τοῦ ἔκοφτε τὸ κούτελο. Ἄναστῆναζε καὶ γύριζε σὰν φεῖδι κωλοδό. Ἄπάνω στὴν ὄρα νὰ καὶ μπαῖνη μέσα ὁ παπᾶς.

— Βρὲ, λέει στὸ δάσκαλο, αὐτὸ εἶναι ποῦ σοῦ εἶπα νὰ ἦσαι ἐτοιμος γιὰ γαμπρὸς καὶ σὺ μοῦ ξαπλώθηκες αὐτοῦ σὰν τὴ

καὶ ἡ συνοικία ὅλη ὑποφέρει καὶ τραβᾷ τὸ διάβολό τῆς καλοκαίριτικο καιρὸ τώρα.

Αὐτὰ τὰ παράπονα γιὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ νεροῦ καταντοῦν σχεδὸν νὰ τὰ ἔχουν ὅλαις ἢ συνοικίαις, καὶ ἀπὸ μὲν τὸν Δῆμαρχο δὲν πρέπει πλέον νὰ ἔχωμε κάμμιὰ ἐλπίδα, διότι δὲν σκοτίζεται πολὺ ξεροντας πῶς στὴν ἄλλη ἐκλογὴ πῶς δὲν θὰ ἦναι πλέον δῆμαρχος, ἐκεῖνο ὅμως τὸ κουτσουροεῖδη δημοτικὸ συμβούλιο, ἀντὶ νὰ κάθετα καὶ νὰ συζητῇ περὶ ἀκαθαρῆτου καθαρισμοῦ τῆς πόλεως, δὲν συσταίνει μὴ ἐπιτροπὴ νὰ φέρῃ βόλτα τῆς συνοικίας νὰ ὀδῇ τί ὑποφέρουν οἱ ἄνθρωποι γιὰ νερὸ, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἡ μεγίστη ἀνάγκη τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

Πᾶν τόσαις χιλιάδες στὸ διάβολο γι' αὐτὸ τὸ νερὸ καὶ νερὸ δὲν ἔχομε, κοντεύομε νὰ κακαρώσωμε σὰν τσιτσικία. Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω καὶ αὐτὸς ὁ νομάρχης ποῦ τὸν ἐπαινοῦν τόσο πῶς φροντίζει ἀκόμα νὰ σκουπίζονται καὶ τὰ πεζοδρόμια πῶς δὲν κάνει καὶ τὴν παρατήρησι αὐτὴ τὴ πλὴν σπουδαία στὴ δημαρχία νὰ ληφθῇ μὴ φροντίδα τέλος πάντων ποῦ πᾶμε νὰ πεθάνωμε. Λές καὶ ρημάζε πλέον αὐτὴ ἡ ρημαδικὴ δημαρχία ποῦ εἶναι ἴσο καὶ μὲ τὸ νὰ μὴ ὑπάρχῃ. Δὲν τὴν ἔπερνε ὁ προχθεσινὸς σύμφωνας μαζὺ μὲ οὐλοὺς τοὺς συμβούλους καὶ δημάρχους νὰ σωθοῦν κ' ἐκεῖνοι ἀπὸ τὸ γιὰ καὶ μας καὶ μεῖς ἀπὸ τὴ ρημαζὰ τους.

Στῆ

Πόλι στὴ συνοικία Ἐξ μάρμαρα Κιτζοῦ Χαμᾶμ ὁ κύρ Ἄντωνης Τοποῦζ ράφτης τὸ ἐπάγγελμα, χρονῶν 65 εἶχε κοντὰ του μὴ ψυχοκὸρη χρονῶν 16 ὄρφανῆ, τὴν ὁποία ἔκρινε καλὸ νὰ τὴν χαρῆ ἐκεῖνος πρῶτος πρὶν τὴν χαροῦν ἄλλοι καὶ ἔτσι διέφθερε τὸ κορίτσι, ὄντας νῦν δύο μηνῶν του. Ὁ γέρο λάγνος ὅμως δὲν διέφυγε τὰ ἐπιχειρᾶ τῆς κακίας του, γιὰ τὴν κυρία ἀστυνομία τὸν συλλήψε καὶ κοντὰ στῆς 200 λίρες ποῦ τοῦ ἔβανε πρόστιμο τὸν καταδίκασε καὶ πέντε χρονάκια μέσα γιὰ νὰ βλεπῇ ἀπόξω.

κὸρη στὸ κρεβάτι; Σῆκω, σῆκω, καὶ περιμένουν ἢ γυναῖκες καὶ ὁ παπᾶς.

— Παπᾶ μου χάλασε ὁ γάμος, μετάνοιωσα, ὄχι δηλαδὴ ἐγὼ δὲν μετάνοιωσα ἀλλὰ μ' ἔκαναν νὰ μετάνοιώσω. Εἶναι μεπερδεμένος ὁ γάμος καὶ τὸ κορίτσι σου τὰ ἀγαπᾷ ἕνας κρητικὸς μὲ ἕνα ζουναῖρι ὡς ἐδῶ ἀπάνω, μὲ κᾶτι μαχαίρες, ποδῆματα, φέσι καὶ μὲ ἕνα μαντύλι ποῦ τὸ ἔφαγε καὶ λείει πῶς τάχει φτειασμένα ἀπὸ μικρὴ ποῦ ἦταν, καὶ ὅτι θὰ τὴ πάρῃ αὐτὸς καὶ θὰ σκοτώσῃ ἐμένα ἄμα ποῦ ξεμυτίσω ἀπὸ τὴ μπόρτα μου.

— Πῶς, εἶπε ὁ παπᾶς, ἔχει καὶ ἀγαπητικὸ τὸ κορίτσι μου καὶ μ' ἠρώτησε ἐμένα, καὶ πῆρε τὴν ἀδεια μου καὶ θέλω γὼ νὰ μ' ἀπάρω ἀνθρώπο ποῦ δὲν τὸν ξέρω στὸ σπῆτι μου; Καὶ τί εἶπε λέει θὰ σε σκοτώσῃ; Ἄμ αὐτὸ θέλω κ' ἐγὼ, θέλω νὰ σε σκοτώσῃ, γιὰ νὰ ὀδῆς πῶς ἐκδικοῦμε μὴ φορὰ τὸν φόνου σου Ἄ γαμπρέ, λίγο μὲ γνώρισες καὶ θὰ μὲ παραγνωρίσῃς ἐμπρός σῆκω ἀπάνω, καὶ τώρα πλέον ποῦ βγῆκε τὸ ὄνομα τοῦ κοριτοῦ μου δὲν μπορεῖς παρὰ αὐτοστιγμῆς νὰ τὸ στεφανώθῃς καὶ πῆγνε σὺ καὶ πετσοκώψου.

— Μὰ νὰ σκοτωθῶ ἔτσι στὰ καλὰ καθούμενα. Ἐγὼ σοῦ ἀφίνω τὸ κορίτσι σου ἐλεύθερο, μπορῆ νὰ ἔχῃ καλλίτερη τύχη, τί περιμένει ἀπὸ ἕνα δάσκαλο καὶ μάλιστα παυμένο.

— Αὐτὸ εἶναι δικὴ μου δουλειὰ. Σῆκω νὰ μὴ σε ξεκοιλιάσω.

— Παπᾶ μου, πεθερὲ μου, θὰ μὲ σκοτώσῃ ὁ Κρητικὸς, δὲν κάνει νὰ τὴν φέρῃς ἐδῶ νὰ τὴν στεφανώθῃ.

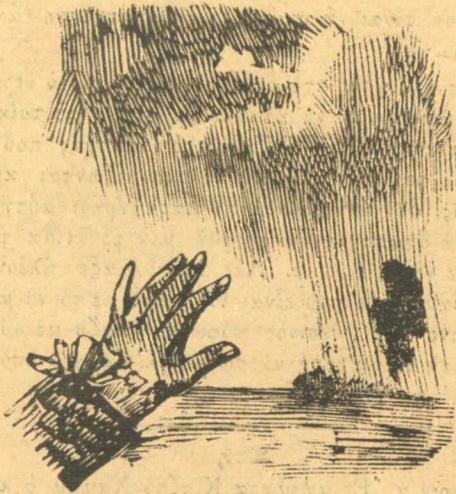
— Μωρὲ ρεντίκουλο θὰ κάνω ἐγὼ τὸ κορίτσι μου; Ἄπᾶνω, σοῦζα, σπῆτι. Ἐμπρός ἢ σὲ ἀποχειρίσασα.

Σηκώθηκε ὁ δάσκαλος ψόφιος πλέον καὶ μόλις σούροντας τὰ ποδάρια του, ἔβανε τὰ καλὰ του καὶ ξεκίνησαν μὲ τὸν παπᾶ σὰν πρόβατο ἐπὶ σφαγῆ.

Τὶ συνέβηκε στὸ δρόμο τὰ λέμε μεθαῦριο.

Ὁ γοροπήθηκας ἄμα πού ἄκουσε τὴν καταδίκη του ἔπεσε σ' τὸ δρόμο στὴ θάλασσα νὰ πνιγῇ, ἀλλὰ τὸν ἔβγαναν ἀπνιχτο ἐνώ ἔπρεπε νὰ τοῦ δόσουν ἄλλη μία νὰ πᾶρ πάρα μέσα.

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ γράφομε ὄχι τόσο γιὰ τὸν κακοθέστατο αὐτὸν Τοποῦζ ὅσο γιὰ σᾶς τοὺς νοικοκυρεὺς πού ἔχετε κορίτσα νὰ τὰ προσέχετε ὡς καὶ ἀπὸ αὐτοὺς πού ἔχετε χρονίτικους γέροντες, διότι ὡς καθὼς κατάντησε ὁ κόσμος δὲν εἶναι πλέον νὰ ἐμπιστευθῇ τινὰς αὐτὲ τὸ σκυλί του σὲ ἄλλον. Ἔτσι δὲν εἶναι ;

Νὰ οὐρανέ.

Κυρίες

πού εἶστε ἐπιτροπὴ στὸ νοσοκομεῖο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, παραπονοῦνται πῶς εἶναι λίγαις ἢ νοσοκόμαις γιὰ τῆς ἀνάγκαις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀθήνας. Ἀφοῦ λοιπὸν εὐλογημέναις ἀναλάβετε νὰ κάνετε ἕνα καλὸ βγάνετε το πέρα καὶ μὴν ἀποκάνετε ἀπὸ τὰ τώρα. Δὲν σᾶς λέμε σᾶς ἔπιασαν καὶ ἡ κάψες λίγο, ἀλλὰ ἐδῶ ἴσα ἴσα σᾶς θέλομε, ἐκεῖνος δὲ πού πράττει τὸ καλὸ δὲν πρέπει νὰ ἀποκάνη ποτέ.

Τέλος πάντων προσπαθήσετε νὰ διορθώσετε καὶ τὴν ἑλ-λειψὶ αὐτὴ καὶ νὰ ἦστε βέβαιαις πῶς θὰ πάτε ὄλαις στὸ παράδεισο ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα.

Στὴ

Χαλκίδα ὁ καντυλαναύτης τοῦ ἀγίου Δημητρίου ἔχει κότες καὶ ἡ κότες μπένουν καὶ κουτσουλοῦν μέσα στὴν ἐκκλησία, εἰς τρόπον ὥστε προσβάλλουν τὸ ἱερὸ μὲ τὸν ἀνίαιο αὐτὸν καντυλαναύτη. Ἀκόμα δὲ ἀπέναντι στὴν ἐκκλησία εἶναι καὶ ἕνα καφενεδάκι καὶ ἔχει ἕνα κορίτσι 12 χρονῶν Θεοδώρα καὶ εἶναι πολὺ σκανταλιάρικο καὶ σαυρώνει τὸν κόσμο, ἔθεν τους νὰ τὸ συμμαζέψουν ἐκεῖνοι πού τόχουν, πρὶν μεγαλώσῃ καὶ γίνῃ λίγο λίγο μιά μεγάλη αὐθάδισα καὶ γλωσσου καὶ μὴ πρὸς κακοφάνισμὸν ἐκεῖνου πού τὸ ἔχει καὶ δὲν τὸ συμμαζεύει.

Θέατρον Φαλήρου.

Ζητεῖται

ἀντικαταστάτης δι' ἐν μόνον ἔτος, πληροφοροῖται εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων.

Αὐτὰ

πού μᾶς γράφετε ἀπὸ τὸ Ναύπλιο γιὰ τὸν Γιώργη Νταβέλη εἶναι ἀηδίαίς καὶ ξεράσματα. Τι σᾶς μέλλει βρὲ σᾶς ἂν φορῇ μπρότζινη καθένα, γαϊδούρια, θὰ σᾶς βάνῃ κηδεμόνας του. Νὰ χαθῆτε.

Ἦ

Χαλκίδα γέμισε ἀπὸ καφέ σαντάν καὶ πᾶν νὰ ζουρλαθεῖν γέροι καὶ νέοι, ἀδιάζοντας καὶ τὰ φτωχὰ τοὺς κεμέρια.

Εἶπαμε καὶ ἄλλοτες πῶς αὐταῖς ἢ τούμπλες, λαμαρίνες γερμανίδες καὶ τσιγγάνες, ὅτι εἶναι γιὰ τὴν Ἑλλάδα μιά ἄλλου εἶδους διαφθορὰ πού πολλὰ ἔχει τὰ κακὰ τῆς. Ἀλλὰ δὲν φταῖνε αὐταῖς ἢ καρακάξες, ὅσο ἡ ἀστυνομία πού τῆς ἀφίνει καὶ ἀνοίγουν καφέ σαντάν πού τὰ ἀπαγορεύει ὁ νόμος, φταῖτε δὲ καὶ σεῖς ζωντόβολα ἐπαρχιώτικα πού πάτε καὶ σᾶς μαδοῦν σὰν κοροῖδα.

Θὰ πῆτε ὅτι δὲν ἔχετε πού ἄλλου νὰ διασκεδάσετε. Πῶς; Νὰ γυρίζετε τοὺς δρόμους καὶ σφυρίζετε. Μπούφοι, ἔτσι κάνομε καὶ μεῖς ἐδῶ ὅσοι δὲν ἔχομε λεπτὰ νὰ πᾶμε στὰ θέατρα.

Ἡ προχθεσινὴ βροχὴ.

Πρὸς

τοὺς φυλακωμένους τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ πού εἶναι στὸ κακάρδι Μεσολόγγι.

Αὐτὰ πού μᾶς γράφετε γιὰ τὸν δεσμοφύλακά σας πῶς κάνει καὶ δείχνει καὶ ὅτι γελᾷ ὅσάκις φορὰς βλέπει τὸ ὄνομά του στὸν Παληάνθρωπο καὶ ὅτι καρφὶ δὲν τοῦ καίεται ὅ,τι καὶ ἂν τοῦ γράψετε, τότες γιὰ νὰ μὴ πᾶνε τὰ γράμματά μας χαμένα, ἀφοῦ δὲν βάζει γνώσι τὸν περιφρονοῦμε καὶ μεῖς καὶ δὲν τὸ ξαναβάζομε, ἔτσι γιὰ νὰ σκάσῃ πού δὲν θὰ γίνεταί πλέον λόγος γι' αὐτόν.

Λαύριο

Χθὲς τρεῖς μουττερίδες τσάκωσαν στὸν ὕπνο του ἀπάνω τὸν γάλλο διευθυντὴ τῆς ἐταιρίας Σούνιον τὸν ντύληξαν σ' ἕνα σεντόνι καὶ τὸν πῆγαν καὶ τοὺς ἀνοίξε ὁ ἴδιος τὴ κάσα ἀπὸ τῆν ὁποία ἐσούφρωσαν 5 χιλιάδες δραχμὲς καὶ ὕστερα τὸν τράβηξαν ὡς ἐνοὺς τετάρτου ὥρα δρόμο καὶ τὸν ἀμόλυσαν.

Σ' αὐτὸ τὸ νέο κακούργημα γεννᾶται μιά ὑποψία, δηλαδὴ τί ἤθελαν νὰ τὸν τυλήξουν μέσα στὸ σεντόνι καὶ πῶς ἔτσι τυληγμένος ἀνοίξε τὴ κάσα, καὶ πῶς ὅταν βγῆκαν καὶ μπῆκαν δὲν τοὺς πῆρε οὔτε ὁ μοῦργος πού ἦτανε στὴ πόρτα χαμπάρι. Μὴ τᾶκλεψε ὁ ἴδιος ;

Θέατρον

Ἀπόλλων τοῦ Ἀλεξιάδου. Ὁ Γέρο Μαρτὲν ὁ συγκινητικώτατος καὶ μιά κωμωδία πού σκάζουν στὰ γέλια.